

ובפנימיות יותר, שבימי החול הסדר הוא שרוב היום צריך להיות הלימוד בנגלה דתורה, שבתורה גופא הרי זה עניין הבירורים כו', משא"כ ביום השבת עיקר הלימוד הוא בפנימיות התורה⁵⁰, ולכן ביום השבת רואים בכירור מהיכן באות הטענות.

יב. וזהו ממש"נ "וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ": ע"י העינוי של היצה"ר שמתחפש לייצ"ט, ומענה בטענותיו את הנשמה כיוון שיכולה לטעות שזהו היצ"ט, ואעפ"כ אין הנשמה נעשית מרווחה ממנה – אזי "כן ירבה" שמתגללה גדלוותה של הנשמה, "וכן יפרוץ", שבאים להגילויים דמשיח, עליו נאמר⁵¹ "עליה הפורץ לפניהם".

* * *

יג. צוה לנו ונאמר מאמר ד"ה ויאמר גו' מי שם פה לאדם.

* * *

יד. בתפלת מנהה מתחילה לקרוא פרשת וראא⁵²: "וְאֶרְאָ וְגֹוֵי (אל האבות) וּשְׁמֵי הַוִּי לֹא נוֹדָעִי לְהַם" (לא נזכיר להם במדת אמיתית שלהם), ואילו הגילוי בשם הוּי נעשה ע"י משה רבינו דוקא, שעל ידו ניתנה התורה למטה, ועל ידו נעשה גילוי אלקות בעולמות בי"ע עד למטה. וזהו החידוש של משה לגבי האבות – שהאבות המשיכו אלקות רק בעולם האצילות [כמבואר במאז"ל⁵³] שלאחרי שנסתלקה השכינה מלמטה לעללה عمדו האבות והתחלו להוריד את השכינה מלמעלה למטה, שההמשכה שע"י האבות הייתה רק לעללה⁵⁴], ואילו משה המשיך אלקות למטה. ולכן, אף שתחלת המשכת אלקות מלמעלה למטה הייתה ע"י האבות, ומשם זה נאמר למשה "במקום גודלים – אבריהם – אל העמוד"⁵⁵, כיוון שעל ידו התחלת המשכת אלקות למטה, מ"מ, מה שנוגע לנו למטה הרי זה המשכת האלקות למטה שנעשית ע"י משה דוקא.

טו. וכשם שהדברים אמרוים בנוגע למשה רבינו, הנשיא הראשון, רעיית מהימנא, כן הוא גם בנוגע לנשייאי ישראל שבכל דור ודור, עד לכ"ק מו"ח אדרמו"ר ועד בכלל, – שיום ההילולא שלו הוא בחודש שבט שמתברך ביום הש"ק זה, היינו, שיום הש"ק זה כולל את כל הענינים של חודש שבט, והרי הנקודה העיקרית של חודש שבט בנוגע אליו היא, יום העשרי שבו⁵⁶ – שבנוגע אלינו, צאן מרעיתו, נוגע לנו ההמשכה שע"י משה נשיא דורנו, שהמשיך, וממשיך גם עתה (כפי שכחוב הרב⁵⁷ ש"רוועי ישראל לא יעוזבו את צאן מרעיתם"), לכל ההולכים באורחותיו, וכן לאלו שיתחלו מעכשו לילך באורחותיו – כל השפעות אלקות ברוחניות, ועל ידם גם בגשמיota, בבני חיה ומזוני רוחחי.

תער"ב ח"ב ע' תתקנא. וראה גם סה"מ תרע"ח ע' רעה ואילך. תש"ד ע' 194 ואילך. תש"ה ס"ע 169 ואילך.

(55) משליל כה, ז. וראה דבר פ"ב, ז.

(56) ראה גם שיחת ש"פ וארא, מבה"ח שבט דاشתקך בסופה תומ"ח כ"א ע' 324. ושם.

(57) אג"ק שלו ח"א ע' קמא.

(50) ראה תומ"ח כ"ב ע' 188. ושם.

(51) מכיה ב, יג. וראה ב"ר פ"ה, יד ובפרש"י שם. אגדת בראשית ספס"ג.

(52) ר"פ וארא (ובפרש"י).

(53) שהש"ר רפ"ה.

(54) ראה תומ"א יתרו סח, ז. הובא בסה"מ תרנ"ג ע' רס. המשך